

[Rager.]

værker, og på landet er de store værker andelsværker. De produktionsmaskinerier, man har, står efterhånden i værker, der atter ejes af andelsselskaber, der er bygget op som havende som andelsmedlemmer dels elektricitetsværkerne i byerne, dels de andelsværker, der er på landet. Det er altså et virkeligt folkestyret apparat, men det skal ikke nægtes, at det ser ud, som om andelsværkerne på landet bedre har forstået at administrere deres økonomiske forhold, end værkerne i byerne har forstået det. I byerne har man i virkeligheden lagt en ret alvorlig skat på elektriciteten. I „Fremtidens Danmark“, der i sin tid blev udgivet for at skaffe Knud Kristensen til magten her i landet, var der tænkt på helt andre politiske fremgangs måder, når man skulle bestemme elektricitetsprisen, men som så meget andet i den bog gik det jo slet ikke sådan. Nej, man har i kommunerne i virkeligheden hårdhændet brugt elektriciteten som skatteobjekt.

Nu kan det godt være, at en hel del socialdemokrater vil føle sig særlig ramt, men det er, fordi de har haft flertal i så mange byer. Det var såmænd ikke anderledes, hvor der var konservativt flertal. Den ærede ordfører for de konservative, det ærede medlem hr. Stæhr Johansen, har på Frederiksberg brugt akkurat samme politik, naturligvis mod socialdemokratisk modstand. Det er en flertalspolitik, den har været brugt overalt i landet, og det er i og for sig forkert. Tænk på, at Københavns elektricitetsværker gennem år i virkeligheden har givet en afkastning på mellem 25 og 30 pct. Det er godt, at der i prisloven står, at priskontrolrådet ikke har noget med de kommunale elektricitetsværker at gøre, for ellers var det blevet meget ubehageligt. I de 25—30 pct. er der indeholdt nogle beløb, som henlægges til udvidelseskontoen. Det er vist 3—4 millioner om året, der henlægges til udvidelseskontoen på en sådan måde, at de henlægges på det ene sted i regnskabet, men nogle sider længere fremme fører overborgmesteren denne udvidelseskonto over til kommunens almindelige driftskonto, og så er der naturligvis ikke nogen udvidelseskonto, når man skal bruge den. Det er den situation, vi befinder os i i København.

Nu skal alle kommunerne og alle andelsværkerne bruge penge, og det kniber forfærdeligt. Hver kommune skal have sin arbejdsplan. Det har været svært her i København og bliver det i de kommende år. Jeg tror ganske vist, det er en overdivelse, når man siger, at overborgmesteren kører rundt i sporvogn, og hver gang han ser et vindue, hvor der står veksellerer, står han af og går derind. Så slemt er det ikke, men i virkeligheden har man stykket sammen en række små lån, og næsten en gang om ugen prøver man på at få et nyt lån på et par millioner. Altså, det er meget nødvendigt, at vi får disse 75 millioner, og det ville være ønskeligt, om vi kunne komme noget højere op.

Spørgsmålet om ledningsnettet er meget uafklaret, som det står her. Jeg vil da i hvert fald gå ud fra, at det kun kan være det primære højspændingsnet, altså mener jeg, at vi må tale om, hvorvidt vi skal have sat ind, at det skal være ledningsnet for mindst 50 kilovolt, for som der står her, vil det kunne betyde, at hvis der bor en mand et sted på landet, som ikke kan få elektricitet, fordi det er forholdsvis dyrt for ham at få trukket ledninger, skulle han eller hans værk kunne få lan hertil. Det vil jeg dog ikke tro kan være meningen.

Jeg skal forlade elektricitetsværkerne med den beroligende udtalelse, at mine bemærkninger om de øvrige ting ikke vil blive nær så omfangsrige.

Med hensyn til telefonselskaberne er jeg ikke i stand til at bedømme de 50 mill. kr. Der tales meget her i landet, ikke sandt, tænk blot på det eksempel, De har for Dem i øjeblikket, og det koster penge, men man kunne dog måske få sat det noget ned. Jeg ved det ikke. Jeg må i hvert fald regne med, at vi i udvalget får dokumenteret, at det er nødvendigt at anvende så meget dertil.

Med hensyn til luftfartselskabet vil jeg gerne gøre en bemærkning også i tilknytning til Frihavnen. Efter det, der foreligger i sagen, skulle luftfarten bruge 25 mill. kr. og Frihavnen skulle også bruge 25 mill. kr. Ministeren foreslår 20 millioner til luftfarten og 10 millioner til Frihavnen. Det er ikke, hvad jeg vil kalde for ligelig behandling. Jeg havde forstået, da man sidst